

twr. Her var et Formaal, der skabte et særpræget Grundlag og et Aandens Middel til at varetage de nordiske Nationaliteters Tarv. — Af samme Grund kunde vi ønske Universitetet henlagt til et sydligere Distrikt end Aarhus, idet vi ganske kan slutte os til de af Rektor Georg Bruun i Betænkningen afgiven af Udvalget om Opretelse af et Universitet i Jylland fremsatte vægtige Bemærkninger, se pag. 28 flg.

Men selv om en saadan Beliggenhed ikke kan vinde Tilslutning, hvilket af flere Grunde skulde synes naturligt, bl. a. vilde det medføre, at den sønderjydske og den fynske Befolkning fik mere Føling med Universitetet, vil Mindretallet være betænkeligt ved at give et eventuelt nyt Universitet Plads i Landets næststørste By. I Linie med, hvad et Mindretal i ovennævnte Universitetsudvalg bemærkede, maa vi finde det lidet heldigt at lade Studenterne ved endnu et Universitet blive knyttet til en Storb. I Løbet af forholdsvis kort Tid vil Aarhus uden Tvivl være en By paa over 100 000 Indbyggere. Tilhængere af Aarhus-Universitetet bruger — ikke med Urette — stærke Ord mod Studenterlivets Fristelser i Hovedstaden. Vi ser blot ikke, at Aarhus tilhængerne drager de rette Konsekvenser af deres rigtige Standpunkt. Vi kan ganske give det nævnte Udvalgsmindretal Ret, naar dette i den tidligere nævnte Betænkning pag. 41 skriver: „— — — Man vil bort fra dette Forhold: at 3 000—4 000 Studenter flakker tilholdsløs omkring i en By paa 500 000—600 000 Indbyggere, og foreslaar derefter at slippe nogle Hundrede Studenter (eller hvor mange det nu bliver) løs i en Befolkning, der er rask paa Vej mod de 100 000. Forsvinder de førstnævnte i Mængden det førstnævnte Sted, maa det samme antagelig blive Tilfældet med de sidstnævnte det sidstnævnte Sted, og det selv om man indretter Kollegieforholdene bedre i den nye end i den gamle Universitetsby.“

Mindretallet skal erkende, at for Lægestuderende vil Aarhus (og derefter Viborg) vel være bedst egnet, men da Mindretallet formener, at det allerbedste og mest al-

sidige Grundlag for Lægestudiet vil findes i København, og derfor ikke ønsker oprettet et nyt lægevidenskabeligt Institut, faar dette ingen Betydning.

Mindretallet ønsker derefter at udtale, at det finder hele denne Sags Forberedelse meget uheldig og principielt set forkastelig. Man har været Vidne til, at en By lidt efter lidt har faaet Adgang til for egne Midler at foretage dette og hint, og idet man nu ved det forelagte Lovforslag legaliserer disse Begyndelsesforetagender, binder man reelt Lovgivningsmagten til ad Aare at drive et nyt Statsuniversitet i Aarhus. Man foretager endvidere dette Skridt, uden at det er muligt for Rigsdagen at danne sig et Skøn over de fremtidige Udgifter, da de i Udvalget stillede Spørgsmaal er blevet besvaret paa en afgjort ufyldstgørende Maade. Mindretallet maa ikke mindst forbavse sig over, at de givne Oplysninger om de norske og svenske Universitetsforhold er af en saa lidet omfattende Karakter skønt vedrørende Forhold i vore Nabolande. Man maa protestere imod, at Udvalgsflertallet har et saadant Hastværk, at selv let tilgængelige Oplysninger ikke kan indhentes. Nu maa vi paa Grundlag af de givne Oplysninger nøjes med at slaa fast, at Norge ligesom Danmark kun har eet Universitet, skønt Norges geografiske Forhold i Henseende til lange Afstande er af en anderledes vanskelig Art end Danmarks.

I Sverige er der foruden Karolinska Instituttet to Statsuniversiteter, svarende med Henblik paa Folketallene i de to Lande til vort ene. *Stockholms Högskola og Göteborg Högskola er private Universiteter, som drives ganske uden Statstilskud.*

Endelig forbavser det Mindretallet, at Besvarelsen i Ministeriets Skrivelse af 16. Februar d. A., se Bilag 2, paa Spørgsmaalene om en Opgørelse over de Udvidelser, Nybygninger eller Udbedringer ved Københavns Universitet og dets samtlige tilknyttede Institutioner, der er projekteret, og som eventuelt skal foretages uden Hensyn til eventuel Aflastning, og om en eventuel Aflastning vil medføre Besparelser i de